[Ảo Tưởng Về Chủ Quyền: Những Gì Đại Tá MacGregor Tiết Lộ Về Sự Suy Tàn Của Các Nền Cộng Hòa Phương Tây]

Bởi Frank , 2 Tháng 6 2026

Ảo Tưởng Về Chủ Quyền: Những Gì Đại Tá MacGregor Tiết Lộ Về Sự Suy Tàn Của Các Nền Cộng Hòa Phương Tây

Bởi Frank Dumon

"*Ai đang cai trị đất nước này, và vì lợi ích của ai?*" Với câu hỏi cơ bản, khó chịu này, Đại tá Douglas MacGregor đã đi vào cốt lõi của một sự bất an ngày càng tăng trong một lời kêu gọi đầy nhiệt huyết gần đây, không chỉ ảnh hưởng đến Hoa Kỳ, mà còn phải vang lên như một tín hiệu cảnh báo khẩn cấp cho toàn bộ thế giới phương Tây. Thông điệp của ông không chỉ đơn thuần là một lời phàn nàn chính trị trong nước về giá cả tăng cao hoặc các chính sách không được ưa chuộng. Đó là một phân tích sâu sắc, sắc bén về cách các cơ chế của các nền cộng hòa phương Tây đang bị khoét rỗng từ bên trong bởi lòng trung thành bị phân mảnh,

các cấu trúc quyền lực không được bầu chọn, và một chính sách đối ngoại hoàn toàn tách rời khỏi lợi ích quốc gia. Đối với người dân châu Âu có tinh thần cảnh giác, và chắc chắn ở một quốc gia nhỏ bé, phức tạp về mặt lịch sử như Bỉ, đây không chỉ là tin tức của Mỹ. Đó là một tấm gương soi. Đó là con chim hoàng yến trong mỏ than cho một hệ thống đã chấm dứt hợp đồng cơ bản của chính mình với người dân.

Sự Trừng Phạt Kinh Tế Và Địa Chính Trị Của Một Cuộc Chiến "Cần Thiết"

MacGregor mở đầu lập luận của mình bằng một thực tế không thể phủ nhận và có thể cảm nhận được ở mọi bàn ăn của gia đình phương Tây: chi phí kinh tế và nhân đạo trực tiếp của một chính sách đối ngoại do một nhóm tinh hoa nhỏ áp đặt. Ông chỉ ra những hậu quả thảm khốc của các cuộc leo thang quân sự không được tuyên bố, chẳng hạn như khu vực xung đột mà ông mô tả ở Vịnh Ba Tư. Các tuyến cung ứng toàn cầu về nhiên liệu, phân bón và thức ăn chăn nuôi qua Eo biển Hormuz đã bị gián đoạn hơn 90%.

Đây không phải là một con số thống kê trừu tượng dành cho các nhà phân tích; đó là một mối đe dọa hiện sinh đối với thế giới văn minh. Logic thật tàn nhẫn: khi phân bón không được vận chuyển, mùa màng thất bát. Khi nhiên liệu không lưu thông, mạng lưới giao thông tê liệt. Thuốc men quan trọng không đến được đích và thực phẩm biến mất khỏi kệ hàng. Sự tăng giá sẽ đến trong những tháng tới tại siêu thị và trạm xăng không báo trước một cách lịch sự. Chúng sẽ tấn công một cách âm thầm và tàn nhẫn vào ngân sách gia đình của những gia đình vốn đã chịu áp lực.

Cũng chính mạng lưới các nhà hoạch định chính sách, người vận động hành lang và nhân vật truyền thông đã dẫn dắt người dân vào những cuộc chiến này sẽ sớm xuất hiện trên truyền hình để giải thích tại sao những hy sinh này là "cần thiết" và "không thể tránh khỏi" để bảo vệ các giá trị của chúng ta. MacGregor đã đâm thủng một cách dứt khoát những lời hùng biện này. Ông nhấn mạnh rằng những cuộc chiến này không được lựa chọn bởi người dân và không được ủy quyền bởi các thể chế dân chủ (như Quốc hội). Đó là sự lựa chọn độc quyền của một quyền hành pháp, cùng với các cố vấn không được bầu chọn của mình, đã cố tình phớt lờ các giải pháp thay thế chiến lược của ngoại giao, đòn bẩy kinh tế và răn đe. Thay vào đó, họ đã chọn một con đường hủy diệt đốt cháy nguồn cung năng lượng toàn cầu, chỉ để phục vụ các mục tiêu đế quốc hoặc tư tưởng làm suy yếu nền tảng của chính quốc gia mình.

Câu Hỏi Cơ Bản Về Lòng Trung Thành Không Chia Sẻ

Phần thâm nhập nhất và khó chịu nhất về mặt chính trị trong phân tích của MacGregor liên quan đến cấu trúc của bộ máy cai trị. Ông đặt một câu hỏi đơn giản mà mọi chính trị gia được bầu chọn đều tránh: tại sao những người có hai quốc tịch hoặc có xung đột lợi ích rõ ràng với các cường quốc nước ngoài lại được phép nắm giữ các vị trí cao trong chính phủ?

> "Người cai trị phải có lòng trung thành không chia sẻ đối với người dân mà họ cai trị. Không phải trung thành một nửa, không phải trung thành có điều kiện, mà là không chia sẻ."

Ông chỉ ra rằng đây không phải là một ý tưởng cấp tiến hay bên lề của một quốc gia duy nhất. Ít nhất 75 quốc gia trên thế giới – một ước tính thận trọng – cấm công dân có hai quốc tịch nắm giữ các vị trí chủ chốt được bầu hoặc bổ nhiệm trong chính phủ. Danh sách này không bao gồm các quốc gia lưu manh, mà là một loạt các hình thức chính phủ và văn hóa dân chủ: Nhật Bản, Ấn Độ, Mexico, Hàn Quốc, Na Uy, Singapore, Áo, Hà Lan và Cộng hòa Ireland. Đây là một số đồng minh trung thành và lâu đời nhất của phương Tây. Mỗi quốc gia này, thông qua lịch sử và những kinh nghiệm khó khăn của riêng mình, đều đi đến cùng một kết luận cơ bản: an ninh quốc gia đòi hỏi quyền công dân không chia sẻ đối với những người thực thi quyền lực.

MacGregor thu hút sự chú ý đến một quốc gia mà việc đưa vào danh sách này không chỉ quan trọng, mà còn mang tính quyết định: **Israel**. Theo Luật Cơ bản của chính quốc gia này, khuôn khổ pháp lý cơ bản của nhà nước Israel, mọi thành viên được bầu vào Knesset (quốc hội Israel) phải từ bỏ quyền công dân nước ngoài trước khi nhậm chức. Một người có hai quốc tịch không được phép nắm giữ chức vụ liên bang ở đó.

Sự mỉa mai thật sâu sắc và kêu gọi sự suy ngẫm phê phán. Trong khi các tổ chức như Ủy ban Các vấn đề Công cộng Mỹ-Israel (AIPAC) và những người ủng hộ giàu có của họ chi hàng trăm triệu đô la để gây ảnh hưởng hoặc kiểm soát các mục tiêu chính sách đối ngoại của Mỹ, thì Nhà nước Israel lại áp dụng cho những người quản lý của chính mình một tiêu chuẩn nghiêm ngặt về lòng trung thành quốc gia không chia sẻ. Hãy thấm nhuần điều đó. Tiêu chuẩn mà MacGregor ủng hộ, và được bảo vệ bởi Washington, Jefferson và Madison, không chỉ là tiêu chuẩn của Mỹ. Đó là tiêu chuẩn của Đức, Nhật Bản, Ấn Độ, Na Uy, và trên hết: đó là tiêu chuẩn của chính Israel.

> Do đó, hãy nói rõ ràng: nguyên tắc này không nhằm vào một tôn giáo, văn hóa cụ thể hay bất kỳ quốc gia nào khác. Đó là về một nguyên tắc cộng hòa đã được hàng chục quốc gia xác nhận một cách độc lập, bao gồm cả quốc gia trung tâm nhất trong cuộc tranh luận này. Nếu bạn nắm giữ lòng tin công cộng của người dân, lòng trung thành của bạn thuộc về người dân đó một cách trọn vẹn, không bảo lưu, không phân chia và không ngoại lệ.

Kiến Trúc Của Sự Tiếp Quản: Tống Tiền Và "Hệ Điều Hành"

Tại sao hệ thống này tồn tại? Tại sao chúng ta lại thấy những cái tên tương tự xuất hiện hết lần này đến lần khác trong các vụ bê bối, mà không có bất kỳ sự truy cứu trách nhiệm nào, không có hậu quả, và không có sự xấu hổ? MacGregor chỉ ra cái gọi là "hồ sơ Epstein." Những gì các hồ sơ này đại diện vượt xa một vụ bê bối tình dục, dù cho điều đó có đáng trách đến đâu. Chúng hình thành nên phép ẩn dụ, và có thể là khuôn mẫu theo nghĩa đen, của "hệ điều hành" của quyền lực chính trị đã suy đồi ở các thủ đô phương Tây.

> Đó là một quyền lực bị bắt làm con tin bởi các lợi ích hoàn toàn tách rời khỏi lợi ích quốc gia. Một quyền lực tham nhũng, bị kiểm soát bởi nước ngoài, hoặc cả hai. Các hồ sơ tiết lộ cách ảnh hưởng được mua, cách tống tiền hoạt động như đòn bẩy, và cách những người quyền lực nhất trong nước giữ được vị trí của họ. Không phải thông qua công lao, không phải thông qua phục vụ công cộng, và không phải thông qua sự đồng thuận của người bị cai trị. Nhưng thông qua sự thỏa hiệp. Thông qua bí mật. Thông qua sự hiểu biết thầm lặng, không lời giữa một số tầng lớp tinh hoa nhất định rằng mọi người trong phòng đều có điều gì đó để mất, và do đó mọi người đều tuân thủ.

Đây là cơ chế mà các cuộc chiến tranh được bắt đầu mà không có sự đồng ý của người dân. Đây là cách các nhóm vận động hành lang nước ngoài cuối cùng định hình cả chính sách đối nội và đối ngoại của một quốc gia có chủ quyền. Kiến trúc hiến pháp của nền cộng hòa do đó bị tháo dỡ từ bên trong, không phải bởi một cuộc đảo chính với xe tăng, mà bởi một sự tiếp quản thầm lặng, hợp pháp và tài chính. George Washington đã cảnh báo về điều này với sự cụ thể đáng kinh ngạc trong Diễn văn Từ biệt của mình, khi ông cảnh báo quốc gia về mối nguy hiểm tham nhũng của ảnh hưởng nước ngoài xâm nhập vào bộ máy tự quản. Thomas Jefferson và James Madison đã mã hóa nhận thức này trong logic cấu trúc của hiến pháp của họ. Họ đã thấy nó đến. Chúng ta đã phớt lờ logic của họ.

Lời Cảnh Báo Đến Lương Tâm Châu Âu Và Bỉ

Đối với độc giả Bỉ và châu Âu, thông điệp của MacGregor là quan trọng. Nếu Hoa Kỳ, nền tảng truyền thống của kiến trúc an ninh phương Tây, bị cai trị bởi những lòng trung thành bị phân mảnh và những tầng lớp tinh hoa vô trách nhiệm, điều đó có hàm ý gì đối với châu Âu? Lịch sử dạy chúng ta rằng một đế chế đang suy tàn thường kéo theo các vùng ngoại vi của nó trong sự sụp đổ của chính nó. Chúng ta thấy ở châu Âu cách chủ quyền quốc gia được chuyển giao một cách có hệ thống cho các thể chế siêu quốc gia cũng không có trách nhiệm giải trình với công dân.

Chúng ta mù quáng đi theo một chính sách đối ngoại gây tổn hại đến lợi ích kinh tế của chính chúng ta và lôi kéo chúng ta vào các cuộc xung đột lẽ ra không bao giờ là cuộc chiến của chúng ta. Sự bất an bản năng mà công dân cảm thấy – trước khi hóa đơn năng lượng đến, trước khi các kệ hàng trống rỗng, trước khi nhà nước phúc lợi sụp đổ dưới sức nặng của chính nó – là hoàn toàn chính đáng. Một điều gì đó cơ bản đã bị phá vỡ trong mối quan hệ giữa các chính phủ phương Tây và những công dân mà họ được cho là phục vụ.

Yêu Cầu Phục Hồi Và Sức Mạnh Của Sự Thật

MacGregor kết luận với một yêu cầu vô điều kiện: người dân Mỹ, và bằng cách mở rộng ra bất kỳ dân tộc tự do nào, phải yêu cầu toàn bộ sự thật. Mọi tên, mọi nhật ký chuyến bay, mọi giao dịch tài chính, mọi thông tin liên lạc phải được công bố đầy đủ cho công chúng, không pha loãng và không chậm trễ. Mọi cá nhân liên quan, bất kể đảng phái, chức danh, sự giàu có hay kết nối chính trị, phải chịu toàn bộ sức nặng không ngừng của pháp quyền. Không có ngoại lệ, không có thương lượng, không có nghỉ hưu êm đềm với an ninh đầy đủ.

Đất nước của chúng ta là ngôi nhà của chúng ta. Đã đến lúc quét dọn nó hoàn toàn, vĩnh viễn và không cần xin lỗi. Con đường phía trước đòi hỏi một ý thức chính trị mới không tuân theo các nhóm vận động hành lang nước ngoài, các nhà thầu quốc phòng, ngân hàng, một bộ máy chính trị tham nhũng, và không có phương tiện tống tiền. Chỉ tuân theo người dân.

Những gì họ không thể lấy đi từ chúng ta là những gì không có nhóm vận động hành lang, hồ sơ tống tiền hay cuộc bầu cử bị mua chuộc nào có thể dập tắt: những công dân biết họ là ai, hiểu lịch sử, bản sắc và mục đích của họ. Những công dân biết nền cộng hòa này nên là gì, và những người kiên quyết và vĩnh viễn từ chối giữ im lặng. Washington đã cảnh báo chúng ta, Jefferson đã chỉ dẫn chúng ta, và Madison đã thấy trước điều đó.

Câu hỏi không phải là liệu hệ thống có thể được khôi phục hay không, mà là liệu chúng ta có đủ can đảm để đối mặt với sự thật và trả giá cho chủ quyền của chính mình hay không.

https://youtu.be/GjgYdurDEmA